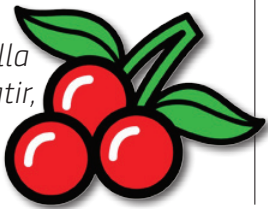

FORBOÐ ELLA FRÆLSI

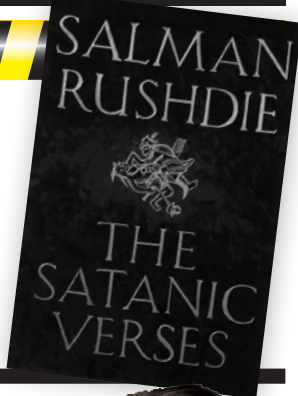
Síðani **1994** hava Føroyar havt handilsbann ímót Irak. Bannið er framvegis galdandi.

Í Føroyum er ikki loyvt at innflyta ella nýta spæliautomatir, har **vinningur** verður latin

Fleiri muslimsk lond bannaðu bókina »**The Satanic Verses**« hjá Salman Rusdie, sum kom út í 1988. Hon varð mett at verða blasfemisk. Í Venezuela kundi revsingin fyri at lesa bókina verða upp í 15 mánaðir.

Nøkur **orð** um forboð og frælsi

Lagt til rættis: Uni Holm Johannesen

Samfelagið kann ikki vera dadda hjá øllum. Tað ber ikki til at liva, um vit skulu hava forboð fyri øllum, tí tá verður fólkaræðið sett í váða. Fólk hava sín fría vilja, uttan mun til um tað snýr seg um tubbakk, rúsdrekka ella rúsevni. Heldur enn at seta forboð mæli eg til at upplýsa.

Ingeborg Vinther, fyrrverandi forkvinna í Føroyara Arbeidarafelag, 16. juli 2012

Æltanin við meniskjanum var føgur, men vit síggja avleiðingarnar av tí fría viljanum hjá menniskjum. Vit uppliva neyð og elendigheit, drap og kríggj í stórum parti av heiminum. Hvønn dag eru eini 60 ella 70 kríggj í gongd kring heimin, og nógva staðni hevur eitt menniskjalív einki virði. Túsundtals fólk doyggja hvønn dag av hungri ella sjúku, hóast tað ikki nýttist at verið so. Høvdu vit býtt meira javnt, so høvdu vit ikki upplivað alla hesa neyðina. Men tað er frí viljin hjá menniskjanum, sum ger hetta. Mannalyndi er ikki skapt til at hava óavmarkaðan frían vilja, tí tað endar í totalum kaosi.

- Jenis av Rana, formaður í Miðflokkinum, 20. mai 2011

Fólk verða mett sum býttlingar uttan evni til at tonkja og taka ábyrgd fyri egnum lívi. “Heitt kaffi kann skolda teg, um tað kemur á húðina” stendur at lesa á kaffipakkanum. “Tak barnið úr liftini, áðrenn tú faldar hana saman” stendur í brúkaravegleiðingini. “Má ikki brúkast á motorvegi” stendur á vegleiðingini til eina spælitrillubøru. Hvør roynir í sínum lagi at verja seg móti øllum teimum hópisleysu lógum og reglum sum seráhuga-bólkar gera móttvegis framleiðarum. Egin ábyrgd er dottin burtur og einhvør hending hevur sína orsök inni í paragraffunum.”

- Jákup Petersen, lækni, 19. juli.

Eg eri liberalt sinnaður. Politikarar skulu eftir mínum tykki hava sera góðar grundgevingar, áðrenn vit við lóg seta mørk fyri, hvat fólk sleppa at gera. Í grundregluni skal ein persónur sleppa at gera alt – so leingi hann ikki skaðar ein annan. Halda vit okkum ikki til hetta, kann skjótt henda, at politikarar fara at banna tí, sum teimum ikki dáma.”

- Sjúrdur Skaale, fólkatingsmaður fyri Javnaðarflokkin, 4. februar 2011

Tað er ein ávís ironi í, at vit í eina øld arbeiddu fyri, at vanligi borgarin skuldi fáa nakað at siga í samfelagnum, og at meininga fólkið skuldi fáa eina demokratiska rødd, sum man lurtaði eftir og tók fyri fult. Vit brúktu 100 ár at rysta elitustýring av okkum, og nú eru vit í ferð við aftur at ómynduggera meininga fólkið við einum øðrum slagi av elitustýring. Fyrst í farnu øld var elitan ein aðalstætt. Nú fáa vit eina ekspertstætt, sum hevur sama grundtanka, sum aðalstættin hevði fyri 100 árum síðani: Meinigi borgarin er býttur, og má ikki sleppa at ráða sær sjálvum í nøkrum sum helst. Ironiskt, at man aftur er komin hartil.

- Tummas Arabo, fyrrverandi politikari, 18. juli 2012

Tað er problemíð við null-hugsjónini: alt annað, hvussu hóvligt og gleðiligt tað enn mátti verið, verður ekstremt – og eisini eitt lógarbrot, sum so aftur leggur upp til fleiri og strangari forboð. Tað endar ongantíð.

Ella, faktist, tað kann enda upp á tveir mátar. Ein er, at heilsumyndugleikarnir við tíðini missa allan kredibilitet, og at ongin aftur fer at lurta eftir teimum. Hin er, at vit enda við einum trúliga bedrøviligum og reinskúraðum samfelagi, har ongin sleppur at liva soleiðis, sum tey hava hug til.

Og tey einastu, ið hava tað stuttligt – um tú kanst kalla tað tað – eru hasir fariseisku kraftidiotarnir, sum nú eru ræðandi tætt uppá at hava tikið politikarnir av ræði, og stýra showinum.

- Agga Niclasen, kjakari, 27. juli 2011.

tá tað verður roykt, har onnur eru til staðar, tá fremur roykjarin harðskap móti hinum.

- Í minsta lagi skal roykjarin spyrja, um tað er í lagi, at harðskapurin verður framdur. Tað er greitt, at hjá øðrum, ið roykja, kennist royking ikki sum harðskapur, men hjá nógvum ikki-roykjarum er talan um sera grovan ágang. Eg haldi, at passiv royking móttvegis børnum er ekstremt ónd-sinnað. Tað er so mikið skaðiligt móti børnum, at eg persónliga haldi tað er eitt slag av barnamishandling. Royking er klokkuklært dømi um tvey frælsi, ið á ongan hátt kunnu sameinast: “royking” og “frælsi frá passivari royking”. Hesi bæði mugu snøgt sagt sundurskiljast geografiskt, tí tey kunnu ikki vera í sama rúmi,

heldur Sámál Matras Kristiansen.

Frælsi er subjektivt

Hann vísir á, at frælsi kann vera mótstriðandi. Tildømis er frælsið hjá vinnulívmanninum beinleiðis mótstriðandi við frælsið hjá arbeiðsmanninum.

Men frælsi er kortini fram um annað subjektivt.

- Frælsi er subjektivt og ymiskar lívsumstøður skapa ymiskar frælsisfatanir. Øll ynskja ikki tað sama, og harvið er tað ymiskt, hvørjir móguleikar verða uppfatadur sum frælsi. Frælsi er nær skilt við eydnusemi, men eisini eydnuhugtakið er sera subjektivt, sigur Sámál Matras Kristiansen, samfelagsfrøðingur.